

Kruiswoorden – Vader, in uw handen ...

Schriftlezing: Lucas 23:44-56

Het is drie uur in de middag. Vanaf het tempelplein klinken duidelijk hoorbaar de stoten van de bazuin. Het is de tijd voor het avondgebed. Dat avondgebed begint deze dag – in verband met de viering van het Pascha - om drie uur in plaats van om vier uur.

Op dit moment bidden alle vrome Joden, waar ze zich ook bevinden, hardop de woorden van het avondgebed:

In uw hand zijn de zielen van de levenden en de doden.

In uw handen beveel ik mijn geest.

Gij hebt mij verlost, HERE, getrouwe God. (Vgl. Ps. 31)

Hangend aan het kruis vangt Jezus de klanken van de bazuin op. En samen met alle Joden roept Hij – zoals men gewoon is met luide stem: "*Vader, in uw handen leg ik mijn geest.*"

Maar bij de gekruisigde Jezus is het meer dan een gebed. Bij Hem is het ook de verwoording van de zekerheid dat zijn taak is volbracht. De helse verschrikking van de godverlatenheid is voorbij. Gods toorn is gestild. De gemeenschap met God is hersteld. De verlossing is aangebroken!

Nu kan Jezus zijn aardse leven afleggen. Zijn leven en alles wat Hij op aarde heeft gedaan. Het werk is volbracht!

Als een kind dat zich veilig weet bij zijn vader geeft Jezus hier zijn leven in bewaring bij God.

"*Vader!*" "*Pater!*" In dat ene woord ligt al de liefde opgesloten die Jezus voor zijn hemelse Vader voelt. En met zijn liefde spreekt Hij ook zijn vertrouwen uit.

Jezus sterft niet in wanhoop, maar in het vertrouwen dat zijn leven veilig in de handen van de Vader is. Laten die handen nu doen wat goed is.

Als straks machteloze mensenhanden zijn lichaam van het kruis zullen halen, dan is de geest van de gekruisigde Jezus allang veilig in Gods handen.

"*Toen Hij dat gezegd had, blies Hij zijn laatste adem uit.*" Heel bewust legt Jezus hier zelf zijn leven af. Dat had Hij al gezegd

tegen zijn leerlingen: "*Niemand neemt mijn leven, Ik geef het zelf. Ik ben vrij om het te geven en om het weer terug te nemen – dat is de opdracht die Ik van mijn Vader heb gekregen.*" (Joh. 10:17-18)

Een Romeinse legerofficier buigt voor de gekruisigde Jezus. Hij heeft gezien Wie Jezus was: "*Werkelijk, deze mens was een rechtvaardige!*" Hij looft God.

En dan wordt het stil op Golgota. De mensen die voor het schouwspel van de kruisiging zijn komen kijken en alles van dichtbij hebben meegemaakt, keren terug naar hun huizen in de stad. Als teken van rouw slaan ze zichzelf op de borst. Zullen ze begrepen hebben wat ze hier vandaag hebben gezien en gehoord?

Er is haast geboden. Om zes uur breekt de sabbat aan. In elk gezin wordt vanavond opnieuw het feest van de bevrijding gevierd: Pascha. Een heel bijzondere Paasfeest dit jaar in Jeruzalem.

En wij? Eigenlijk wordt in Jezus' dood het begin van zijn overwinning al zichtbaar. Kijk maar: de aarde begint te scheuren, graven breken open en vele heiligen staan op (Matt. 27:51-53). Zij zijn er de levende bewijzen van dat de dood is overwonnen. De dood als laatste vijand is verslagen.

'Door zijn dood, zegt Hebrëeën 2 vers 14, heeft Hij definitief afgerekend met de heerser over de dood, de duivel. Zo heeft Hij allen die slaaf waren van hun levenslange angst voor de dood, bevrijd!'

Dankzij Jezus' dood heeft onze dood dan ook niet meer een definitief en onherroepelijk karakter. Er zit al iets van de overwinning in.

Leg je geest, je ziel, je diepste zelf maar in de handen van Gods vaderliefde. Je zult zien wat een rust je dat geeft. Je bent uit de netten van het kwaad bevrijd omdat het eens Goede Vrijdag en Pasen is geweest. De gekruisigde Jezus spreekt je aan: 'Ik heb je verlost!'

Dat is het geheim van dit laatste bewogen kruiswoord!